

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS HIEMNALIS

FESTA NOVEMBRIS

Pro Commemoratione
Octavæ S. Conradi

IN I VESPERIS

Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

Ps. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Oratio

SANCTI Pontificis et Confessoris tui Conradi solémnia celebrantes, te, Domine, suppliciter obsecramus: ut ipsum apud tuam clementiam sentiámus habere patrónum, quem nobis tua grátia providisti salutis æternæ ministrum. Per Dominum.

AD LAUDES

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuísti fidelis, supra multa te constítuam, dicit Dominus.

Ps. Justum dedúxit Dominus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradísi coronavit eum.

Ps. Justum dedúxit.

Die 28 Novembris
De III die infra Octavam S.

Conradi **Episcopi et
Confessoris Semiduplex**

**Infra Octavam et in die Octava
Antiphonæ et Psalmi ad omnes
Horas et Versus Nocturnorum de**

occurrenti Hebdomadæ die ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III Nocturno pro singulis diebus assignantur propriæ.

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Nysséni

In funere magni Meletii, circa
medium

Lectio iv

UM primum bene morata, ac modesta Ecclesia beatum Conradum vidit, vidit faciem ad imaginem Dei vere formatam, vidit dilectionem fontis modo scaturientem, vidit gratiam labiis circumfusa, animi demissionis summum gradum, post quem amplius quidquam cogitari non potest. Vidit mansuetudinem atque clementiam, qualis in Davide fuit: qualis in Salomone, intelligentiam atque prudentiam: qualis in Moyse, bonitatem: qualis in Samuele, perfectionem: qualis in Josepho, continentiam pudicitiamque: qualis in Daniele, sapientiam: quemadmodum

magnus Elias zelo fidei præditum: sicut sublimis Joannes, integritate corporis ornatum: sicuti Paulus, inexcusable præditum dilectione. Vidit tot bonorum circa unam animam concursum. Amore beato vulnerata est, casto bonoque sponsum suum amore atque benevolentia prosecuta dilexit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Ps.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

SED priusquam cupiditatem expleret, antequam desiderium recrearet atque sedaret, amoris vi fervens, tentationibus athletam ad certamina vocantibus, sola relicta est. Atque ille quidem in certaminibus pro pietate susceptis desudabat; hæc vero durabat in castitate matrimonium conservans. Non ablatus est a nobis sponsus; in medio nostrum stat, etiamsi nos non videamus; in adytis ac penetrabilibus sacerdos

est, in interiõribus veli, quo præcûrsor pro nobis ingræssus est Christus, reliquit carnis teguméntum. Non ámplius signo et umbræ cæléstium servit, sed in ipsam rerum imáginem intuétur: non ámplius per spéculum, atque per transénnam et ænigma, sed ipsa fácie cum fácie colláta intercédit apud Deum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

INTERCÉDIT autem pro nobis et pópuli errátis. Depósuit túnicas pelíceas: neque enim talibus tunicis opus habent, qui in paradiso degunt: sed habet induménta, quæ puritáte vitæ suæ contéxuit, iisque sese exornávit. Honoráta ac pretiõsa coram Dómino talis viri mors est; immo vero non mors, sed ruptúra membrórum est: Dirupísti enim, inquit, víncula mea. Dimíssus est Símeon, liberátus est a vínculis córporis: láqueus contrítus est, et

avícula avolávit. Ingræssus est terram promissionis, in monte cum Deo philosophátur. Solvit ánimæ calceaméntum, ut pura planta mentis terram sanctam, ubi conspícitur Deus, conscénderet.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum
Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Fulgéntii Episcopi

Sermo de Confessoribus

DISPENSÁTOR vero, quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens ait: Sic nos exístimet

homo, ut minístrós Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Ne quis autem vestrum solos Apóstolos dispensátóres factos exístimet, neglectóque militíæ spiritális officio, servus piger, infidéliter imprudentérque dormítet, ipse beátus Apóstolus episcopos quoque dispensátóres esse osténdens, ait: Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensátórem.

R̃. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ṽ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

SERVI autem patrisfámilias sumus, dispensátóres Dómini sumus, mensúram trítici, quam vobis erogámus, accépimus. Quæ vero sit ista mensúra trítici, si quærámus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténdit, dicens: Unícuíque sicut Deus divísit mensúram fidei. Quam ergo mensúram trítici Christus nūcupat, ipsam mensúram fidei Paulus appéllat: ut agnoscámus,

non áljud esse spiritále tríticum, quam christiánæ fidei venerábile Sacraméntum.

R̃. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ṽ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

HUJUS trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spiritális, secúndum régulam veræ fidei disputámus: et eámdem trítici mensúram per domínicos dispensátóres accípitis, cum quotidie per Dei fámulos verbum veritátis audítis. De ipsa ergo trítici mensúra loquámur, ex ipsa, sicut Deus divísit, unívérsti pascámur; inde aliménta bonæ vitæ præmia perveníre possimus: in illum credéntes, in illum sperántes, illum præ ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum præstat, ne deficiámus in via: et præmíum servat, ut gaudeámus

in pátria.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio
Feriæ.

In Vesperis fit Commemoratio
Feriæ.

Deinde Com. S. Saturnini Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei
sui certávit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tímuit:
fundátus enim erat supra firmam
petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti
eum, Dómine. R̃. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuarum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Saturníni
Mátyris tui concédís
natalítio pérfrui: ejus nos tríbue
méritis adjuvári. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

De IV die infra Octavam S.

Conradi **Episcopi et**

Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi

In cap. 15 Epist. ad Romanos, Serm.
29, circa finem

Lectio iv

CHRISTUM díligens, et
gregem illíus útique
díligit. Et Móysen
tunc primum super pópulum
Judæórum pósuit, quando, qua
esset in illum benevoléntia, reípsa
jam declarávat. David quque
simili modo regno inaugurátus
est, posteaquam apparúerat,
quam amíco esset in pópulum
afféctu. Ita quippe júvenis adhuc,
pópuli causa dóluit ac zelávit, ut
et ánimam suam expóneret, cum
vidélicet bárbarum illum e médio
tollébat. Quod vero dicébat: Quid
dábitur ei, qui alienígenam hunc
interfécerit? non ídeo dicébat,
quod mercédem exígeret, sed quo
sibi crederétur, et in pugnam
cum illo committerétur; nam cum
adépta jam victória ad regem
esset ingrédus, nihil de mercéde
méminit.

R̃. Invéni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum: *

Manus enim mea auxiliábitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimícus in eo,

et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

ET Sámuel quoque benígnus erat, et amátor pópuli: unde et dicébat: Absit autem hoc a me peccátum, ut cessem pro vobis oráre Dóminum. Ita et Paulus, immo non ita, sed multo plus ómnibus ardébat erga súbditos. Unde et discípulos ita erga se animávit, ut diceret: Si possíbile fuísset, óculos vestros eruissétis, mihíque dedissétis. Et Christus óptimi Pastóris régulam próferens dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Sunt enim sanctórum ánimæ veheménter mites, et hóminum amántes, non solum erga domésticos sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta exténdant. Proptérea et sápiens quispiam dixit: Justus miserétur animárum jumentórum suórum. Si jumentórum, multo magis hóminum.

R̃. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de

plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

VERUM quóniam pécorum mentiónem feci, perpendámus et óvium pastóres illos, qui in Cappádocum regióne sunt, quália et quanta pro pécorum suórum custódia patiántur. Illi sæpenúmero univérsum trídium nive óbruti perdúrant. Dicúntur autem, et qui in Líbya sunt, non minóra mala ferre, dum íntegros menses difficilemillam solitúdinem, pessimarúmque bestiárum plenam vagándo circúmeunt. Si tantum erga pécora diligéntiæ impéndunt pastóres illi: quam, quæso, excusatiónem habébimus, quibus rationáles ánimæ concréditæ sunt, quod profúndum hunc somnum dormímus? An ignorámus gregis hujus dignitátem? an illíus grátia Dóminus tuus innúmera non fecit? an non postrémo et sánguinem suum fudit? Tu vero

réquiem quæris? Et quid póterit pejus esse pastóribus istis?

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Vigilate, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homil. 78 in Matth. ante med.

PROPTÉREA hæc dicit Dóminus discíplis, ut vígilent, ut júgiter parátí sint, quia qua non existimant hora, ventúrus est. Sollicitos ígitur facit et curiosos, ne umquam virtútem négligant. Tale quid autem

est, quod dícitur: Si præscírent hómines, quando moritúri sint, diligéntiam suam circa illam horam osténderent. Ne ígitur in illo solúmmodo témpore, sed continue diligéntes sint, nec generálem, nec singulárem horam prædícit, ut semper exspctándo, semper vígilent: hac enim ratióne términum vitæ uniuscujúsque occúluit.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **℣.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

DEÍNDE líquido, ádeo ut numquam líquídjus, Dóminum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deídiæ mihi dicta vidéntur: majórem enim diligéntiam pecuniárum conservandarum habent furem exspectántes, quam vos salútis ánimæ. Vígilant enim tunc, ne áliquíd sibi surripiátur: vos vero, quamvis certo sciátis ventúrum

Dóminum, non perseverátis tamen, neque ita vigilátis, ut possítis non impræparátí ex hac vita discédere. Quaprópter cum pernície dormiéntium dies ille ventúrus est.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ps.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

NAM quemádmódum non læderétur ille furto, si furem sciret ventúrum; sic et vos, quóniam scitis Dóminum ventúrum, paratióres esse debétis. Céterum quóniam iudícii mentióem fecit, ad Doctóres étiam vertit oratióem, de pœna et méritis dísserens. Et primo bonis collátis ad peccatóres éxitum facit, commodíssime oratióem conclúdens. Quis ergo, inquit, fidélis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super familiam suam, ut det illis cibum

in témpore?

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Feriæ:

Deinde Com. S. Saturnini:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ps. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DEUS, qui nos beátí Saturníni Mártýris tui concédís natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. Feriæ tantum.

FESTA DECEMBRIS

Die 1 Decembris
De VI die infra Octavam S.
Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Lectiones de Sermone S. Maximi
Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri
Conradí, **ut in Breviario de Comuni**
Conf. Pont. 1 loco.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Unde supra

Hoc autem in loco, ne rursus curiosius perscruténtur, et adhuc, ut, quod rárius est, pluris osténdat. Expénde autem qualem hæc verba ignorántiam significáre possunt, síquidem a se constitátum super familiam suam ignoráret. Pretérea beatificat quidem eum, (Beátus enim, inquit, servus ille); quis vero sit, siléntio trádidit: quis enim est, aut quómodo constituet Dóminus super familiam suam, quem invéniet sic faciéntem? Hæc non de pecúniis solúmmodo, verum étiam de verbis, de virtúte, de omni dispensatióne síngulo

hómini concéssa, dicta sunt.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

HÆC parábola vel ad geréntes gubernantésque rempúblicam accommodári potest. Docet enim unumquémque ad commúnem utilitátem ómnia conférre, quæ sua sunt, sive sapiéntiam, sive principátum, sive quidquid aljud, non ad detriméntum conservórum, nec ad perditiónem suam. Quaprópter utrúmque ab eo flágitat, prudéntiam scílicet atque fidem. Delicta enim ab améntia originem habent.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **Ÿ.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

FIDÉLEM igitur appellat,
quóniam nihil ex rebus
dómini sibi attribuit, nec
incássum quidquam expéndit;
prudéntem autem, quia
dispensáre nóverit: opportúne
síquidem utrâque re nobis opus
est, ne scílicet, quæ dómini sunt,
ad próprios usus rapiámus, et ut
opportúne ómnia dispensémus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis, ut supra, et Feriæ.

Die 3 Decembris
In Octava S. Conradi
Episcopi et Confessoris
Duplex majus

In I Vesperis fit Com. præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Oratio

DEUS, ómnium largítor
bonórum, qui in fámula
tua Bibiána cum virginitátis flore

martyríi palmam coniunxísti:
mentes nostras ejus intercessióne
tibi caritáte coniúnge; ut, amótiis
perículis, præmia consequámur
ætérna.

Deinde Com. S. Francisci Xaverii
Conf.:

Ant. Euge, serve bone et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constitúam, intra in
gáudium Dómini tui.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. **℞.** Stolum glóriæ
índuit eum.

Oratio

DEUS, qui Indiárum gentes
beáti Francísci prædicatióne
et miráculis Ecclésiæ tuæ
aggregáre voluísti: concéde
propítius; ut cujus gloriósa mérita
venerámur, virtútum quoque
imitémur exémpa.

Postea Com. Feriæ.

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Papæ

Part. 2 Pastoralis, cap. 1

Lectio iv

TANTUM debet actiόnem
pópuli actio transcendere
præsulis, quantum

distāre solet a grege vita pastōris. Opórtet namque, ut metiri se sollicite stúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis necessitáte constringitur, sub cuius æstimatione pópulus grex vocátur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcípuius, discrétus in siléntio, útilis in verbo, singulis compassiōe próximus, præ cunctis contemplatiōe suspensus, bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ eréctus, infernórum curam in exteriórum occupatiōe non mínuens, exteriórum providéntiam in internórum sollicitúde non relínquens.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Part. 2 Pastor. cap. 9 et 10

CONSIDERÁNDUM quoque est, quia cum curam pópuli eléctus præsul súscipit, quasi ad

ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus córpore passiōes vivunt, qua præsumptiōe percússum medéri próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille modis ómnibus debet ad exéplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiōibus móriens, jam spiritaliter vivit, qui próspéra mundi postpónit, qui nulla advérsa pertiméscit, qui sola intérna desíderat: cuius intentiōni bene cóngruens, nec omníno per imbecillitátem corpus, nec valde per contumáciam repúgnat spíritus: qui ad aliéna cupiéndá non dúcitur, sed própria largítur.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Ibid. cap. 8

UNDE ipsum quoque episcopátus officium boni óperis expressiōe definítur, cum dicitur: Si quis episcopátum desíderat bonum opus desíderat.

Ipsa ergo sibi testis est, quia episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam querit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subiectione pascitur, laude propria letatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum queritur sub eius honoris specie, quo mundi destrui lucra deberant.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Ps.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum
Mattheum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia

nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi

De Fide, lib. 5 cap. 8

QUERIMUS, qua ratione Dominus designare momenta noluerit. Si queramus, non ignorantiae inveniemus esse, sed sapientiae. Nobis enim scire non proderat, ut dum certa futuri iudicii momenta nescimus, semper tamquam in excubiis constituti, et in quadam virtutis specula collocati, peccandi consuetudinem declinemus, ne nos inter vitia dies Dominiprehendat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **Ps.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio viii

NON enim prodest scire, sed metuere quod futurum est; scriptum est enim: Noli alta sapere, sed time. Nam si diem designasset expresse, uni aetati hominum, quae

próxima erat iudício, viderétur disciplinam præscripsisse vivendi superiõris témporis; aut justus esset remissior, aut peccátor secúrior. Namque adúlter, nisi quotidíanam pœnam métuat, non potest adulterándi cupiditátem desínere.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mânibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Francisco Xaverio:

Lectio ix

FRANCÍSCUS, in Xavério diocésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísii sancto Ignátio sese cómitem et discípulum iungit, et brevi mira vitæ austeritáte et rerum divinárum assídua contemplatióne cláruit. A Paulo tértio apostólicus núntius pro Indiis creátus, provincias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Iapóniæ et sex áliis

regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum millia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes regésque complúres sacro fonte expiávit. Ea tamen erat humilitáte, ut sancto Ignátio, præpósito suo, fléxis génibus scríberet. Ejus dilatándi Evangélii ardórem multitudíne et excellentia miraculórum Dóminus roborávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda decémbris, obiit plenus méritis laboribúsque conféctus. Eum Gregórius décimus quintus inter Sanctos rétulit, Pjus autem décimus sodalitáti et óperi Propagándæ Fidei cæléstem patrónum constituit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Francisci Xaverii:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui Indiárum gentes beáti Francisci prædicatióne

et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius; ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpa.

Postea Com. Feriæ.

In II Vesperis Com. sequentis:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

DEUS, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiám tuam éligi voluísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis.

Deinde Com. S. Francisci Xaverii:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio Deus, qui Indiárum, ut supra.

Postea Com. Feriæ.

Denique Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártýris tuæ natalícia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

FESTA JANUARI

Die 28 Januarii

S. Meinradi **Martyris**

Duplex

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Meinrádi Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **Ŕ.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

ECCLESIAM tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis.

Deinde Com. S. Petri Nolasci:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra

petram.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ŕ.** Stolum glóriæ índuit eum.

Oratio

DEUS, qui in tuæ caritátis exémplum ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclesiám tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére: (Qui vivis.)

Deinde Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo:

Ant. Stans a dextris ejus Agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et Mártyrem consecrávit.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **Ŕ.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

DEUS, qui nos ánnua beátæ Agnetis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, quæsumus; ut, quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per

Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

NEINRÁDUS ex nóbili
génere in Alamánna
natus, adhuc puer a
Berthóldo patre, Sulgóvie cómite,
in sacrum Augiæ monastérium
delátus traditúsque est Erlebáldo
propínquo, exímia pietáte
mónacho. Cum mox plúrimum in
virtútibus et sciéntiis profecísset,
annos natus vigínti quinque
présbyter et deínde mónachus
factus, céteros æmulátóres
longe anteívit. Probáta ígitur
ejus in virtútibus christiánis
perfectióne, stúdio Bollingénsis
ascetérii præféctus fuit; quo loco
anachoréticæ vitæ desidério mox
flagráre cœpit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus tutávit
illum: * Et dedit illi claritátem
ætérrnam. **Ÿ.** Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

IGITUR exploráta aliquándo

vicíni saltus commoditáte,
habitáque Abbátis vénia, Missáli,
Breviário, sancti Benedícti
régula et Cassiáni opúsculis
secum sumptis, in Ezelíum
concéssit montem, lácuí Turicíno
imminéntem, in quo jejúniis,
vigíliis, córporis afflictatióibus
ásperum septénnum egit. Cum
vero fréquentem hóminum
ad admirábilis sanctitátis
ejus experiéndam utilitátem
accedéntium concúrsum gravem
ádmodum experirétur, ad
hunc vitándum simúlque ad
tranquillitátem consequéndam,
in vastíssimam silva obscuræ
solitúdinem sese ábdidit, et célula
ac oratório in accómmoda planítie
constrúctis, vitæ réliquum
admiránda sanctitáte perégit. Ibi
septénnis Puérulus augustíssima
spécie e sacrário procédere
cumque eo oráre, et quæ non
licet hómini arcána loqui, ei
communicáre est visus.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ índuit
eum, * Et ad portas paradísi
coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum
Dóminus lorícam fidei, et ornávit

eum. Et.

Lectio vi

VIGÍNTI sex annis in tam vasta erémo a viro sancto sanctissime absúptis, duo nefárii hómines advérsus eum conjuráti in solitúdinem adventárunť, et quamvis humanissime ab eódem excépti, deque eorúndem propósite ab ipso edócti, impie nihilóminus diréque cæsum miserabiliter strangulárunť, duodécimo Kaléndas Februárii, anno Redemptiónis octingentésimo sexagésimo primo. Quam grata autem Deo fúerit hæc víctima, nonnúlla mox miracula comprobárunť. Céreus enim ad Mártiris caput appósitus cælitus illúxit, et tota solitúdo suavíssimo odóre perfúsa est; et hómines profáni corvórum, quos sanctus olim alúerat, insectatióne ac vellicatióne próditi, propédiem vivi igne combústi sunt. Aliquot vero post annis nóbile monastérium in martýrii loco eréctum est, quod hódie Mártiris memória,

et imprímis ædícula Vírginis Deíparæ mirífice consecráta, ac præterea grátiis crebrisque ejúsdem Vírginis miraculis toti mundo est venerábile.

R̃. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Ṽ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

QUA Dóminus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim

nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsq; vítiis obviántia ádhíbet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbriis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

Ř. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. Ÿ. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii

CERTE cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest

meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stádium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómīni relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

Pro S. Petro Nolasci

Lectio ix

PETRUS Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, adoléscentis paréntibus orbátus, Albigénsium háeresim éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit, ubi noctu oránti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si Ordo religiosórum instituerétur pro captívīs ab infidélium

tyrannide liberándis. Quare una cum sancto Raymúndo de Péñafort et Iacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genetríce ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Mariæ de Mercéde redemptionis captivórum instituit; sodálibus quarto voto obstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christiánis liberándis opus esset. Angeli Custódís ac Deíparæ Vírginis apparitióibus sæpe recreátus, cum ad bonam senectútem pervenísset, piússime obiit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justus ut palma florébit.
 R̃. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

P RÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Meinrádi

Mártýris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Petri Nolasci:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

D EUS, qui in tuæ caritátis exémpulum ad fidélium redemptionem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére: (Qui vivis.)

Deinde Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo:

Ant. Ecce, quod concupívi, jam vídeo: quod sperávi, jam téneo: ipsi sum iuncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DEUS, qui nos ánnua beátæ Agnetis Vírginis et Mártiris tuæ solemnitáte lætíficas: da, quæsumus; ut, quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut, et Oratio Præsta, quæsumus, ut supra.

Et fit Com. S. Petri Nolasci:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit, et Oratio Deus, qui in, ut supra.

FESTA MARTII

Die 2 Martii
B. Henrici Susonis
Confessoris
Duplex (m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Henricum Confessórem tuum córporis mortificatióne et caritáte mirábilem effecísti: concéde; ut Christum crucifixum corde diligere, et ópere in nobis exprímere valeámus. Per eúndem Dóminum nostrum.

Et in Quadragesima fit Com. Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

HENRÍCUS Suso, Joánnes a Suévía dictus, ubi ex illústri família ortus, cognómen non a patre Montése, sed pótius Sunon a Matre, ceu piíssima fémína retínuit. Juste sanctéque educátus ádeo in virtútibus profécit, ut décimo tértio ætátis anno ad altióra a Deo vocátus, Prædicatórum Ordini

Constántiæ nomen déderit. Humánæ vero fragilitáti in religióne páululum indúlgens, per quinquénium ita se hábuit, ut leves communésque culpas parvipénderet, donec eum Deus, volens divítias misericórdiæ suæ osténdere, a terrénis afféctibus expéditum ad se, pénitus attráxit: propter eáque Henricus intérnis certamínibus et afflictatióibus, quibus retardabátur a via perfectiόνis, magno ánimo superátis, cæléstibus solum inhians, Dei præsentiam júgiter contemplári constituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

CHRISTIÁNÆ mortificatióis exémpplar efféctus, Christi passióem in semetípso exprímere miris abstinéntiis. corporisque cruciátibus conátus est; nam cilícium et caténam férream ácubus armátam diu

noctúque gestávit, et in ejúsdem passióis memóriam lígneam crucem clavis férreis hórridam inter scápulas ad carnem sibi aptávit. Super nudam tábulam, ac sine ullo operiménto dormíre solébat; multis prætérea vigíliis, flagellatióibus aliisque pœniténtiæ opéribus corpus suum, tamquam infensíssimum hostem, quotidie in servitútem redégit.

Divíno amóre veheménter accénsus, nomen Jesu sinístro péctoris láteri stylo férreo impréssit; sed Deus, qui ad sublimióra illum vocáverat, córporis cruciátibus hisce amarióres spiritus afflictatióes adjúnxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

QIBUS angústiiis, necnon hóminum moléstiiis ac persecutióibus Henricus úndique jactátus, in Dei bonitáte confídens, firma spe, humilitáte et

patiéntia de advérsis triumphávit. In Ordinis observatióibus erat sollicitus, orándi habens stúdiū indeféssum, ac siléntiū ita servans, ut numquam illud frégerit. Erga Deíparam Vírginem ferventíssimo ferebátur obséquio. Salútem zelans animárum, innúmeros peccatóres ad pœniténtiam redúxit, præcípue vero dum magnam Germánis partem, Suévjam imprimis et Alsátiam, verbum Dei contínuo prædicans, perlustrávit. Móratur post multos labóres plurimáque patiéntiæ documénta, plenus diérum ac virtútum, in cœnóbio Ulménſi, ubi multis miráculis a Deo claruísse perhibétur. Hujus sancti viri fama longe latéque diffúsa, cultum ecclesiásticum illico ad præsentem usque diem ipsi conciliávit, quo rite probáto primo Gregórius décimus sextus Ordini Prædicatórum, deinde Leo décimus tértius Archidioecési Friburgénsi Officiū Missámque in ejus honórem benigne concessit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad

eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Confiteor tibi Pater, de Communi Abbatum 2 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui beátum Henricum Confessórem tuum córporis mortificatióne et caritáte mirábilem effecisti: concéde; ut Christum crucifíxum corde diligere, et ópere in nobis exprímere valeámus. Per eúndem Dóminum nostrum.

Et in Quadragesima fit Com. Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti,
Com. præcedentis, et in
Quadragesima Feriæ.

Die 3 Martii

S. Cunegundis Imperatricis,
Virginis Duplex

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine
tua. R. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa
Christi, * áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit in
æténum.

Oratio

DEUS, qui beátæ Cunegúndi
Vírini tuæ terréna
despícere, et ad cæléstis impérii
culmen anheláre tribuísti:
concéde, quæsumus; ut ejus
imitatióne calcátis mundi
illécebris, ad gáudia æténa
secúri perveníre valeámus. Per
Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis:

Ad Magnif. Ant. Hic
vir despiciens mundum * et
terréna, triúmphans, divítias cælo
cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit, et Oratio
Deus, qui, ut supra.

Et in Quadragesima fit Com. Feriæ.

In Quadragesima Lectiones De
Virgínibus, de Communi 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

CUNEGÚNDIS Augústa,
Germanórum nobilíssima,
ab ineúnte ætáte
præclára exhibuit sanctitátis
indícia, ac Deíparæ Víriginis, cui
se totam addíxerat, patrocínio
mundi illécebras, et fluxas carnis
voluptátes ea morum severitáte
coércuit, ut virginitátem
quoque perpétuam cólere, atque
angélicam in terris vitam ágere
proposúerit. Verum paréntum
jussis, qui illam in matrimónium
despónderant, obtemperáre
coácta, illud a cælésti sponso,
qui páscitur inter lília, précibus
efflagitávit, ut quem susciperet
virum, virginitátis suæ custódem
inveníret. Henríco itaque
Baváriæ duci, cognoménto Pio,
póstea Romanórum imperatóri,
in matrimónium trádita, raro
exémpló virginitátem ipso
annuénte illibátam servávit:
in cujus testimónium, cum

aliquándo, instigánte humáni géneris hoste, suspício quædam contra ipsam fuisset exórta, nudis pédibus super ignítos vómeres incédens illæsa, egrégium suæ innocéntiæ præbuit arguméntum, quod sanctus ipse Henricus suprémo mortis témpori appropínquans, abundántius declarávit; accítis namque impérii procéribus, aliisque princípibus viris, ac sanctæ Vírginis consanguíneis: qualem mihi, inquit, eam assignástis, talem reddo: vírginem dedístis, vírginem reddo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

SINGULÁRI erga ecclésiās pietáte prædita, sanctum Henricum cónjugem suum ad eas construéndas et locupletándas exhortatiónibus incitávit, ópibus adjúvit. Bambergénsem itaque episcopátum própriis facultátibus fundátum, beáto

Petro Apostolórum Principi, Romanæque Ecclésiæ vectigálem fecérunt, plúribus áliis templis et cœnóbiis cæsaréa plane munificéntia locupletátis. Cum pene ómnia, quæ habébat in terris, Christi ecclésiis, ac paupéribus distribuisset, seípsam quoque defúnto viro in Jesu Christi obséquium impéndit, ac sancti Patris Benedícti régulam professa, et regnum mundi et omnem ornátum sæculi ingénti ánimi demissióne contémns, sanctum religiósæ vitæ propósitum usque ad mortem exactíssime custodívit.

R. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

Lectio vi

JUGI itaque virtútum exercítio, cum annos quíndecim in cœnóbio bonórum óperum méritis cumuláta transegísset, ad cæléstis Agni núprias, quas únice optáverat, invitáta sancto fine quíevit. Fámulæ suæ sanctitátem

Deus illico postmodum crebris miraculis demonstravit; nam ad ejus tūmulum cæci visum, claudi gressum, surdi auditum, muti loquēlam, aliisque multis ac diutūrnis affēcti languoribus salutem retulerunt; sed illud inprimis nobile, quod pulvis de sepulchro ejus assumptus sæpe in frumentum converti repertus sit. Quibus rite probatis, ab Innocētio tertio Pontifice Máximo sanctarum virginum número est adscripta.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus; * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritudine tua; inténde, prospere procéde, et regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem virginibus, de Communi 1 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ

AD LAUDES

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEUS, qui beátæ Cunegúndi Virgini tuæ terréna despícere, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitatione calcátis mundi illécebris, ad gáudia ætérna secúri perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et in Quadragesima fit Com. Feriæ.

IN II VESPERIS

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

DEUS, qui inter regáles delicias et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despiciant, et ad cæléstia semper aspírent.

Deinde post Com. Feriæ in Quadragesima Com. S. Lucii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS qui nos beáti Lucii Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætíficas: concede propítius; ut cujus natalícia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Die 6 Martii

S. Fridolini **Confessoris**

Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui perfécte coram te ambulántibus protéctor es et merces magna nimis: da nobis beáti Fridolíni Abbátis intercessióne et exémplo temporália despícere, et ad te tota mentis intentióne festináre. Per Dóminum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.:

Ant. Istárum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. **R.** Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum

Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotiône venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquii. (Per Dóminum.)

Deinde in Quadragesima Com. Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Comuni, Lectiones Beátus vir, 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

FRIDOLÍNUS, in Hibérnia nóbili génere ortus, jam a juventúte sciéntia ac pietáte elúxit. Sacerdótio insignítus et máxime egrégiis ánimi dótibus præditus, verbum Dei cum tanta eloquéntia et cum tanto ómnium appláusu prædicábat, ut præcípui honóribus propter suam artis oratoríæ perítiam afficerétur. Ast celebritátem humilitáti postpónens, divítias et omnem sæculi pompam spernens, opes patérnas inter cognátos, páuperes et ecclésiás divisit, sicque sponte pauper factus, pátriam reliquit et

in Gálliam sese cóntulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

IBI váriis in locis cum ingénti zelo verbum Dei annuntiándo, multos in virtúte firmávit, multos ad pœniténtiam vocávit, plúrimos ad veri Dei notítiam et cultum perdúxit. Tandem in Pictávii subúrbiis cónstitit, ubi monastérii sancti Hilárii eléctus fuit Abbas. In rudéribus ecclésiæ suæ ossa magni Hilárii detéxit, éaque in ecclésia, quam delápsam una cum monastério instaurávit, honorífice recóndidit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

CARITÁTIS igne consúptus Pictávium reliquit, plures

Gálliae provincias lustrávit, quasi tuba exáltans vocem suam, verbi Dei indefessus præco. Vária in váriis locis templa et monastéria struxit. In Alsátia quoque et ipsamet civitáte Argentína, quam máxime Dei glóriæ et animárum salúti operátus fidei propagátor, demum in Séckingen, Rheni ínsula prope Basiléam, in finibus Suévie, consédit, ubi in honórem sancti Hiláarii templum et duplex monastérium, álterum pro mónachis et álterum pro moniálibus, constitúit, ea sapientíssime rexit, et ibi circa annum quingentésimum trigésimum octávum post Christum natum sanctíssime in Dómino obdormívit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum Mattæum

Lectio vii

Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hiláarii Epíscopi

Can. 20.

APOSTOLI dictis Dómini hæc reddunt: reliquísse se ómnia et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim ac tótidem tribus Israël judicatúros spopóndit, omnibúsque qui univérsa reliquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum, multos autem ex novíssimis primos futúros et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt, quæ non sinunt nos simplici intelléctu dicta evangélica suscipere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.**

Lectio viii

INTERPÓSITIS nonnullis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contrária sunt, ratiónem quærere cæléstis intelligentiæ admonémur. Apóstoli dicunt et sequi se Christum, et se ómnia reliquisse. Quómodo igitur fiunt tristes, et quómodo métuunt, dicéntes saluum esse néminem posse? Namque et ab áliis fieri póterat, si quid fecissent ipsi. Déinde cum fecissent, quare metus, vel unde susceptus est? Additur étiam in responsiône Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hómines impossibília erant, quæ et Apóstoli se fecisse gloriántur, et fecisse eos Dóminus agnóscit?

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **℣.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ, alias

Pro Ss. Perpetua et Felicitate:

Lectio ix

PERPÉTUA et Felicitas, in persecutióne Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndolo comprehénsæ sunt et in tenebricósum cárcerem detrúsæ, quibus ultra adiúctus est Sátyrus. Ibi, cum adhuc catechúmenæ essent, baptizátæ sunt. Tum ad béstias damnántur; cumque a Felicitáte, in partus labóribus dolénti, quæreret quidam e custódibus, quid in amphitheátro esset factúra, illa respóndit: Modo ego pátor; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum. Itaque in amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, productæ, primum flagéllis cædúntur; tum a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elisæ sunt; demum cum sóciis, qui a váriis béstiis vexáti fúerant, die séptima Mártii, gladiórum íctibus conficiúntur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum deduxit Dóminus per
vias rectas. R̃. Et osténdit illi
regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve
bone * et fidélis, quia in pauca
fuísti fidélis, supra multa te
constítuam, intra in gáudium
Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui perfécte coram
te ambulántibus protéctor
es et merces magna nimis: da
nobis beáti Fridolíni Abbátis
intercessióne et exémplo
temporália despícere, et ad te tota
mentis intentióne festináre. Per
Dóminum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et
Felicítatis Mm.:

Ant. Istárum est enim regnum
cælórum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervenérunt ad
præmia regni, et lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

Ÿ. Glória et honóre coronásti
eas, Dómine. R̃. Et constituísti
eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine,
Deus noster, sanctárum
Mártýrum tuárum Perpetuæ
et Felicitátis palmas incessábili
devotióne venerári: ut, quas
digna mente non póssumus
celebráre, humílibus saltem
frequentémus obséquiis. (Per
Dóminum.)

Deinde in Quadragesima Com.
Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti,
Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum
et terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum deduxit et Oratio
Deus, qui perfécte, ut supra.

Deinde Com. Ss. Perpetuæ et
Felicítatis, ut supra ad Laudes

Postea in Quadrages. Com. Feriæ.

